

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Jr 20,10-13; Psalam: Ps 69,8-10.14.17.33-35; Drugo čitanje: Rim 5,12-15; Evanđelje: Mt 10,26-33

Draga braćo i sestre!

Koja je uloga vjere? Često ćemo čuti iz usta vjernika da im vjera pruža oslonac u životu, utjehu u tuzi, nadu u nevoljama, smirenje u nemirima, radost u vršenju dobrih djela i utjehu pri oprostaju s volje-nim osobama. O tome nekako govori i današnja Božja riječ. Prorok Jeremija je progonjen, neprihvaćen, osjeća svu silinu ljudske zloće, i to čak i od onih koji su mu bili prijatelji. Ništa valjda ne boli toliko kao izdaja bliskih osoba! No, prorok pun povjerenja u Boga, a to je vjera, nalazi utjehu i ohrabrenje. Izdržao je sve jer je duboko vjerovao da je Bog »snažan junak« pred kojim će propasti svi koji zlo snuju i čine. Sv. Pavao nam u svom pismu Rimljanima skreće pažnju na smrt kao posljednicu grijeha, Da, doista, smrt je nešto u čemu najviše spoznajemo svu svoju slabost i nemoć. I tu nam je itekako potrebna snaga vjere u Boga. Vjerom čovjek nadilazi i samu smrt, vjera u vjerniku budi nadu da smrću nije gotova čovjekova životna priča, nego da tek doseže svoj vrhunac, svoju krunu u radosti Očeva nebeskog doma. Vjerom vidimo i ono što tjelesne oči ne vide; vjera je, kako reče sv. Pavao, već »neko imanje« onoga što još ne posjedujemo i osjetilima ne spoznajemo, a to je uskrsnuće na novi život. Vjerom smo, ustvari, već uskrsnuli, već smo dionici nebeskog blaženstva. Ni Isus nije zaboravio napomenuti svojim učenicima, i nama, da će progona biti sastavni dio života mnogih kršćana, da će mnogi biti i ubijeni radi svoje vjere. Ta Isusova riječ ostvaruje se i danas u mnogim dijelovima svijeta. Mučeništvo prati kršćane otkad postoje! »Mene su progonili, i vas će progoniti«, rekao nam je Gospodin. U svim tim strašnim mukama i zvjerskom nasilju, kršćani su jedinu snagu pronalazili u vjeri u besmrtnost onih koji ostanu vjerni do kraja. No, što je s odnosom toga pojedinca vjernika prema drugima? Ima li i tu vjera kakvu ulogu? O, da! To se zove svjedočenje! Apostoli, birajući čovjeka koji će naslijediti mjesto

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

Jude Iškariotskoga, izabiru čovjeka koji je bio s njima sve vrijeme dok je među njima boravio Gospodin i koji »treba da bude svjedokom njegova uskrsnuća«. Nisu nikada smetnuli s uma da njihova uloga nije samo »spasiti dušu svoju«, nego svjedočiti ono što su doživjeli, prenijeti Radosnu vijest mnogim srcima. Svjedočenje svoje vjere sastavni je dio kršćanskog poslanja. I to nikako nije zadatak samo zaređenih ili zavjetovanih osoba! Zato Isus ne zaboravlja, nakon svega, jasno naglasiti: »Tko se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima.« Kršćanin je izabran, posvećen i poslan za svjedoka! Nažalost, za razliku od mnogih drugih kršćana, mi katolici smo navikli da je to »posao« svećenika, redovnika i redovnica. »Obični« vjernik kao da je izuzet od te obveze. A nije! Govoreći o svjedočenju, priznavanju Njega pred ljudima u kontekstu progona, Isus nam želi napomenuti da je i svjedočenje oblik mučeništva jer će često nailaziti na protivljenja, ismijavanja pa i grubi otpor. Svjedočenje je silna milosna prilika da nekome otvorimo oči za Božju istinu, ali istovremeno i križ. Mi smo danas prilično šutljivi kršćani, veoma bojažljivi. Još uvijek, nažalost, vjerujemo da je vjera privatna stvar, koja se tiče samo nas i našeg osobnog života. Još uvijek je premalo onih koji će se u društvu, na radnom mjestu, pa čak i u vlastitoj obitelji postaviti proročki i apostolski, a to znači bez bojazni istaknuti svoja kršćanska uvjerenja, svoje stavove, suprotstaviti se nekršćanskim postupcima, distancirati se od onoga što Bog ne odobrava ili izričito zabranjuje. Lakše je šutjeti! Time štitim sebe, svoj položaj, svoj ugled pred drugima. Zato nas danas Božja riječ izričito pita: Doživljavamo li svoju vjernost Isusu Kristu važnijom od mišljenja ljudi, tuđih podsmijeha i zlobnih komentara, pa čak i vlastitog ponosa? Jesmo li svjesni da je naša spremnost svjedočiti za Isusa jedan od temelja naše vjere? »Kome je puno dano, više će se od njega tražiti.« A nama je puno dano!

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

**Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr**

22. - 28. lipnja 2020

XII. Nedjelja kroz godinu

(Broj 508/2020)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima: »Ne bojte se ljudi. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati. Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima. Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu. Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle! Vrijedniji ste nego mnogo vrabaca. Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.«

U euharistiji stvorenje biva uzdignuto na najvišu razinu. Milost, koja teži tomu da se očituje u opipljivom obliku, pronalazi nenadmašan izraz u činu kojim Bog, postavši čovjekom, daje sama sebe za hranu svojem stvorenju. Gospodin, na vrhuncu otajstva utjelovljenja, odlučio je doprijeti do najveće dubine našega bića s pomoću dijela materije. Ne dolazi odozgor, nego iznutra da bismo ga mogli susresti u samom našem svijetu. U euharistiji je već ostvarena punina, i to je živo središte svemira, vrelo iz kojega se u preobilju izljevaju ljubav i nepresušan život. U jedinstvu s utjelovljenim Sinom, prisutnim u euharistiji, sav svemir uzdiže hvalu Bogu. Zapravo, euharistija je već sama po sebi čin kozmičke ljubavi: »Da, kozmički! Jer i kada se slavi na malom oltaru koje seoske crkve, euharistija se uvijek slavi, u određenom smislu, na oltaru svijeta«. Euharistija združuje nebo i zemlju, obuhvaća i prožima sve stvoreno. Svijet, koji je izašao iz Božjih ruku, vraća mu se u radosnom i savršenom klanjanju: u euharistijskom kruhu »stvoren je svijet protegnut prema pobožanstvenju, prema svetoj gozbi, prema ujedinjenju sa samim Stvoriteljem«. Zato je euharistija također izvor svjetla i poticaja za našu brigu za okoliš i usmjerava nas na to da budemo čuvari svega stvorenog svijeta. (Laudato Si - br. 236)

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet**

RASPORED SVETIH MISA

22. P - Paulin Nolanski, Ivan Fisher, Toma More; 2Kr 17, 5 -8.13-15a.18; Ps 60, 3-5.12-13; Mt 7, 1-5	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu +Mato Hrastić god., Mijo i Elizabeta Jurašković, Mate Kovačević, Biserka Perin 19.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + Josip, Marica i Ivan Haramas, Ivan, Ljuba i Đurđica Pačalat, Andrija i Sofija Levatić
23. U - Marija, Josip, Flavije, Aron; 2Kr 19, 9b-11.14-21.31-35a; Ps 48, 2-4; Mt 7, 6.12-14	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Ivan Križanić god., Gabrijela Rabuzin
24. S - Svetkovina Rođenja sv. Ivana Krstitelja, Ivan, Ivanka, Ivan; Iz 49,1-6; Ps 139,1-3.13-15; Dj 13,22-26; Lk 1,57-66.80; Ivan mu je ime!	19.00 - Sv. Misa u Kaštelancu - Proštenje + Jelislava i Stjepan Lukačić i rod. Tomislav, Tereza, Tomo Horvat i rod., Anastazija i Vladimir Remenar
25. Č - Maksim, Prosper, Adalbert, Salomon; 2Kr 24, 8 -17; Ps 79, 1-5.8-9; Mt 7, 21-29	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.) + Stjepan i Gabrijela Varović god., Mijo i Ljuba Brumec, Valent i Ljuba Kukec, Đuro i Ivka Belavić 2.) + Klement Šaronja god., ob. Grdan
26. P - Josip Marija, Ivan i Pavao; 2Kr 25, 1-12; Ps 137, 1-6; Mk 8, 1-4	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Nenad Magdalenić god.
27. S - Ladislav kralj, Ćiril Aleksandrijski; Tuž 2, 2.10-14.18-19; Ps 74, 1-7.20-21; Mt 8, 5-17	18.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Stanislav Kovačić 19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Vladimir Pepelko, ob. Pepelko, ob. Picek, ob. Blaži, Vladimir Borović
28. N - XIII. Nedjelja kroz godinu - PRVA PRIČEST U ŽUPI; 2Kr 4, 8-11.14-16a; Ps 89, 2-3.16-19; Rim 6, 3-4.8-11; Mt 10, 37-42; „Tko ne uzme križa, nije mene dostojan. Tko vas prima, mene prima.“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.) + Marijana Petrić god., ob. Filipašić i Gabrek 2.) + Antun Horvatić god. 10.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA PRVA PRIČEST

U evanđelju ove nedjelje nalazimo dva Isusova poziva: s jedne strane »ne bojte se ljudi«, a s druge strane »bojte se« Boga (usp. Mt 10, 26.28). Tako smo potaknuti na razmišljanje o razlici koja postoji između ljudskih strahova i straha Božjega. Pred širokom i raznolikom panoramom ljudskih strahova, Božja je riječ jasna: tko se »boji« Boga, »ne boji se«. Strah Božji, koji Sveto pismo opisuje kao »početak prave mudrosti«, podudara se s vjerom u Njega, sa svetim poštovanjem prema njegovoj vlasti nad životom i nad svijetom. Biti »bez straha Božjega« jednako je pokušaju da se zauzme mjesto Boga, da pomislimo da smo gospodari dobra i zla, života i smrti. Tko se pak boji Boga, u sebi nalazi sigurnost što ju osjeća dijete u naručju svoje majke (usp. Ps 130, 2): tko se boji Boga, spokojan je i usred oluja, jer Bog je, kao što nam je to Isus objavio, Otac pun milosrđa i dobrote.
(Papa Benedikt XVI., Kateheza na općoj audijenciji, 22. 6. 2008.)

Naši Prvopričesnici 2020 godine

Marta Balažinec	Lovro Bedeković	Tena Filipašić	Tin Hižak	Niko Horvat
Nika Jerbič	Azra Kokot	Julia Kovačić	Barbara Magić	Karlo Jan Matečko
Filip Medimorec	Martin Mraz	Mateja Mihalić	Sara Novak	Klara Pavliček
Marija Pavličević	Dorja Pernar	Katja Slavin	Lorena Slavin	Leon Vuk
Katja Vuković	Luka Vidačić	Tin Žmuk		

Ispovijed naših Prvopričesnika, njihovih roditelja, krsnih kumova i ostale rodbine biti će u subotu 27. VI. s početkom u 9.00 sati! Molim Prvopričesnike da u crkvu dođu 10 minuta ranije!

VJERONAUČ

Utorak-Petak u 16.00 sati - 3. razred
Utorak - Petak u 17.00 sati - 8. razred
Molim vjeroučenike da dolaze na vjeronauk! U slučaju izostanka molio bih roditelje da na vrijeme ispričaju!

Neka te ništa ne plaši, ništa ne zastrašuje! Ta sve prolazi; jedino Bog ostaje uvijek isti. Strpljivost postiže sve. Tko posjeduje Boga, tome ništa ne može nedostajati: Bog sam je dovoljan. (Terezija Avilska)

PROSTRT ZAVEŽLJAJ DUŠE

Naše dobro čuvane tajne i naši pomno skrivani svjetovi očitovat će se pred licem vječnosti. Naše potajne namjere, naši grijesi učinjeni u intimi vlastite skritosti, naš zauzdan čvor koji ne odmotavamo i ne dajemo pogledu javnosti - doći će na svjetlost Zbilje koja neće izostatati. A i dobrote, skrivene ljubavi, pažnje i nježnosti, svi drhtaji naklone brige i susretljivosti, naša voljenja i potajna dobrohotna nadanja preplavit će prostrt zavežljaj duše na rubu novog stvaranja. Sve će se to zbiti pred licem Dobrote, pred licem Oca koji je na nebesima.
(Anton Šuljić, Vjerovati radosti)

U nedjelju 28. VI. na XIII. Nedjelju kroz godinu u našoj župi biti će Prva Pričest. Svečanost započinje u 10.00 sati procesijom ispred farofa pa do crkve gdje će biti Sveta Misa. (Ukoliko bi padala kiša tada će prvopričesnici doći odmah u Crkvu na svoja mjesta.) Svim 23 Prvopričesnika od srca čestitam! Te ih svi zajedno sestre i braćo pratimo svojom molitvom i podrškom da ostanu trajno vjerni Kristu kruhu života kojega će po prvi puta blagovati u nedjelju! Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda! (Iv 15, 5).

Prvi puta i mi mali Pričest ćemo blagovati, Krist će nama postat kruh života, sama ljubav i dobrotu. Hostija će sveta bijela u naš život doći cijela, Postat ćemo sveti, novi, Bože, ti nas blagoslovi.
(Tvoji Prvopričesnici)

Povezujući staro i novo, prošlo i buduće, sud s ljubavlju, pravdu s dobrotom, etiku s politikom, askezu sa životom, slobodu od sa slobodom za, Stari s Novim savezom Ivan ostaje star a tako svremen, dalek a tako važan, odbacivan a tako potreban, politički opasan a tako neophodan, vjerski neugodan a tako nuždan. Konačno, Ivanovo »između« omogućuje ono toliko potrebno, pošteno ljudsko »s« koje se objavljuje u Onomu koji je veći od Ivana. Ivan zapravo otvara put prema istinskoj budućnosti i prema Onomu koji iz te budućnosti uvijek iznova dolazi.
(Božo Lujić, Isusova otvorena antropologija)